

УДК 784.1+78.01

Цитування:

Кулиняк М. А. Комунікативна семантика в естрадно-джазовому континуумі Львова: «Пікардійська терція» та «Орфей». *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв* : наук. журнал. 2022. №4. С. 91–95.

Kulyniak M. (2022). Communicative semantics in Lviv pop-jazz continuum: «Picardian third» and «Orpheus». *National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts Herald: Science journal*, 4, 91–95 [in Ukrainian].

Кулиняк Михайло Андрійович,
кандидат мистецтвознавства, доцент,
директор Інституту сучасного мистецтва
Національної академії керівних кадрів
культури і мистецтв
<https://orcid.org/0000-0003-3487-7487>
m.kulyniak@gmail.com

КОМУНІКАТИВНА СЕМАНТИКА В ЕСТРАДНО-ДЖАЗОВОМУ КОНТИНУУМІ ЛЬВОВА: «ПІКАРДІЙСЬКА ТЕРЦІЯ» ТА «ОРФЕЙ»

Мета роботи – виявити специфіку комунікативної семантики естрадно-джазового континууму Львова на прикладі діяльності вокальних секстетів «Пікардійська терція» та октету «Орфей». **Методологія дослідження** ґрунтується на використанні культурологічного й аналітичного методів, на підставі теоретичного осмислення поняття комунікативної семантики та екстраполяції розуміння вказаного явища на аналіз діяльності вказаних творчих колективів. **Наукова новизна** дослідження: у статті запропоновано дефініцію поняття комунікативної семантики, що трактовано як сукупність значень і сенсів, які продукує той чи інший мистецький осередок у його множинних творчих діяльнісних актах; визначено сутність вказаної семантики в естрадно-джазовому континуумі Львова на прикладі секстетів «Пікардійська терція» та октету «Орфей». **Висновки.** Специфіка комунікативної семантики творчих колективів, чия діяльність проаналізована в статті, демонструє стилістичну мультикультурність, при цьому її природа є різною у вказаних секстеті та октеті. Семантику вокальної формації «Пікардійська терція» з погляду естрадно-джазової комунікації визначаємо як синкретизм національного (народного, духовного, естрадного) та міжнародного джазового посилів, коли національний за суттю репертуар представлено в джазовому оформленні. Натомість у творчості октету «Орфей» спостерігаємо більшу диференційованість вказаних посилів, комунікативна семантика колективу твориться в процесі симультанного поєднання різноманітних стилів і підходів. При цьому констатуємо, що в діяльності й секстетів, й октетів гармонійно поєднуються тенденції акультурації та інкультурації, і це є гарантією подальшого гармонійного розвитку множинних культурних процесів, пов'язаних із вказаними колективами, у континуумі Львова та європейському просторі, а також визначає перспективи майбутніх досліджень естрадно-джазової сфери міста.

Ключові слова: комунікативна семантика, акультурація, інкультурація, естрадно-джазовий континуум Львова, «Пікардійська терція», «Орфей».

Kulyniak Mykhailo, D.Sc. in Cultural Studies, Associate Professor, Director of the Contemporary Art Institute, National Academy of Culture and Arts Management

Communicative Semantics in Lviv Pop-Jazz Continuum: «Picardian Third» and «Orpheus»

The purpose of the work is to identify the specifics of the communicative semantics in the Lviv pop-jazz continuum on the example of the vocal octets «Picardian Third» and «Orpheus». **The research methodology** is based on the use of cultural and analytical methods, on the basis of the theoretical understanding of the communicative semantics concept and the extrapolation of the specified phenomenon to understanding the analysis of the specified creative collectives' activities. **The scientific novelty** of the research: the article proposes a definition of the communicative semantics concept, which is interpreted as a set of meanings produced by one or another artistic centre in its multiple creative acts; the essence of the indicated semantics in the Lviv pop-jazz continuum is determined using the example of the octets «Picardian third» and «Orpheus». **Conclusions.** The specificity of the communicative semantics of creative collectives, whose activities are analysed in the article, demonstrates stylistic multiculturalism, while its nature is different in the two indicated octets. The semantics of the vocal formation «Picardian Third» from the point of view of pop-jazz communication is defined as a syncretism of national (folk, spiritual, and pop) and international jazz messages, when the essentially national repertoire is presented in jazz design. Instead, in the work of the «Orpheus» octet, we observe greater differentiation of the indicated messages; the communicative semantics of the collective is created in the process of simultaneous combination of various styles and approaches. At the same time, we can state that the activities of both octets harmoniously combine the tendencies of acculturation and inculturation, and this is a guarantee of the further harmonious development of multiple cultural processes associated with the specified collectives in the Lviv continuum and the European space, and also determines the prospects of future research into Lviv pop and jazz sphere.

Key words: communicative semantics, acculturation, inculturation, Lviv pop-jazz continuum, «Picardian third», «Orpheus».

Актуальність теми дослідження. Сучасний європоцентричний поступ України висуває проблему комунікативної семантики в різних сферах життєдіяльності суспільства, зокрема в мистецтві, як таку, що потребує аналізу сучасного стану й перспектив. Яке спрямування має діяльність тих чи інших явищ, що функціонують сьогодні в культурному континуумі? Наскільки вони пов'язані з національною традицією? Якими шляхами рухаються колективи у творенні комунікативної семантики та на які соціокультурні процеси впливають? А відтак – якими є перспективи українського естрадного мистецтва в ціннісному, із цього погляду, аспекті?

Ці та дотичні питання є важливими для осмислення тенденцій розвитку як українського мистецтва, так і загальних світових перспектив, що визначає задекларовану тему як актуальну. При цьому звернення до естрадно-джазового континууму Львова зумовлене особливою комунікативною роллю міста в історичній ретроспективі й сьогоднішній та вагомим впливом на розвиток внутрішньоукраїнських і загальноєвропейських культурних процесів творчості секстету «Пікардійська терція» та октету «Орфей», у яких особливим чином поєднано специфіку «елітарного» та «егалітарного» видів мистецтва, а відтак – вони відіграють особливу роль у сучасному соціокультурному просторі.

Аналіз досліджень і публікацій. Дослідження у сферах українського естрадно-джазового мистецтва, з відомих причин, не є досить численними, проте особливо активно розвиваються протягом останніх десятиліть. Серед найбільш вагомих щодо суголосності з тематикою нашої статті назвемо одну із перших ґрунтовних наукових розвідок стововно розвитку джазу в Україні – працю В. Романка [13], дослідження процесів взаємопроникнення і синтезу української естрадної музики і фольклору в роботі В. Гормахової [17], становлення і тенденцій розвитку української естрадної пісні – у праці М. Мозгового [7], вокального виконавства в системі естради – Н. Дрожжиної [5], української пісенної естради крізь призму її витоків та інтонаційних складових – Т. Рябухи [14], жанрових форм та стильових конотацій вокально-естрадного виконавства в музичній культурі України кінця ХХ – початку ХХІ століття І. Бобула [2], стилістики естрадно-джазового вокального мистецтва другої половини ХХ століття – М. Смородської [16] та ін.

Вагомим кроком до вивчення комунікації у сфері культури стала праця О. Берегової [1],

присвячена дослідженню з філософсько-естетичного погляду національної культурної політики як маркера специфіки та передумови розвитку комунікаційних процесів. Процеси інкультурації та акультурації вивчають передусім у сфері соціальних наук. Серед музикознавчих досліджень вирізняємо працю М. Шведа [18], у якій вказані соціокультурні тенденції проаналізовано на прикладі фестивалів нової музики.

Творчості вокальних секстету «Пікардійська терція» та октету «Орфей» присвячено низку публікацій в інтернет- та енциклопедичних виданнях [9; 12], функціонують офіційні сайти [8; 11]. Проте діяльність колективів потребує і всебічного наукового вивчення як складова континууму Львова – одного з провідних культурних європейських центрів.

Метою статті є виявити специфіку комунікативної семантики естрадно-джазового континууму Львова на прикладі діяльності вокальних колективів «Пікардійська терція» та «Орфей».

Виклад основного матеріалу. Львів як мультикультурний європейський центр із багатовіковою історією представлений у мистецькому просторі низкою знакових явищ популярного, зокрема естрадно-джазового напрямку, яскраві приклади яких функціонували в місті в добу міжвоєнного двадцятиріччя ХХ століття. Це батярська субкультура, різноманітні джаз-бенди, передусім українські та польські, що надали культурному розвитку Галичини особливого колориту та модерного звучання. Серед них – відома виконанням танго, фокстротів та інших модних жанрів «Джаз-капела Яблонського», де музикували Богдан Весоловський, Анатоль Кос-Анатольський, Степан Гумінілович та інші інструменталісти, а також славетна співачка Ірина Ярославич – Ірена Андерс – Рената Богданська; це Tea-Jazz Генрика Варса-Варшавського, відомий легендарною піснею *Tylko we Lwowie* та ін. (зокрема, див. праці таких дослідників, як: Р. Гавалюк [4], В. Конончук [6], І. Осташ [10], В. Симоненко [15] та ін.). Це також оперети Ярослава Барнича, розважальна музика Володимира Балтаровича, Євгена Козака, Анатолія Кос-Анатольського, Нестора Нижанківського та інші мистці, що після другої окупації заходу України більшовицьким режимом або емігрували, або були змушені переорієнтувати власну творчість відповідно до вимог повоєнного часу.

Попри ідеологічні заборони протягом 50-річного панування на Заході України більшовицько-радянського режиму, попри утиски в «епоху розгинання саксофонів», яка пришла на зміну певним послабленням у період «хрущовської відлиги», естрадно-джазова

музика у Львові звучала. Якщо поглянути на композиторську сферу, то можемо констатувати, що досить часто виконували пісні із замовчуваним або зміненим авторством, як, наприклад, «Гуцулка Ксеня» Ярослава Барнича й ін. Естрадно-джазова лексика проникала в академічні твори: яскравими прикладами цієї тенденції є Концерт для оркестру «Карпатський», «Гуцульський триптих» Мирослава Скорика, камерно-вокальна лірика Анатолія Кос-Анатольського та ін. У сфері виконавства виникла ситуація, коли естрадно-джазові колективи існували в «ресторанному підпіллі» під назвою «естрадных» або функціонували як ВІА при філармоніях та інших установах, вимушено виконуючи, поряд з улюбленим публікою, ідеологічно заангажований репертуар.

Разом із відновленням державної незалежності України джазовий напрям отримав нове дихання та активний розвиток. Він зосереджений насамперед навколо фестивалів, що набули високий статус на міжнародному рівні: Jazz Bez, Alfa Jazz Fest, Leopold Jazz Fest, «Флюгери Львова»; діяльності джазового клубу, артцентру «Дзига» та інших явищ і виконавських потуг, що сформували цю розмаїту сферу сучасного соціокультурного континууму. Відтак сьогодні Львів є одним із провідних «естрадно-джазових» міст України та Європи.

Сьогодні ім'я міста Лева звучить низкою імен, серед яких – вокальні колективи «Пікардійська терція» та «Орфей», на прикладі яких проаналізуємо комунікативну семантику естрадно-джазового континууму міста як одного з головних центрів української культури.

Діяльність вказаних вокальних секстетів та октетів є надзвичайно добре відомою в Україні та за кордоном, описана в низці публікацій у пресі й інтернет-виданнях, тому в контексті нашої статті не потребує додаткового висвітлення. Водночас, як зазначено вище, цікавить питання, якими шляхами рухаються колективи у творенні комунікативної семантики, а відтак – на які соціокультурні процеси впливають, що проаналізуємо, користуючись інформацією з офіційних сайтів колективів [8; 11], енциклопедичних видань [9; 12] та спираючись на власні спостереження як організатора та учасника культурно-мистецьких процесів в Україні.

Звертаючись до проблеми комунікативної семантики, нагадаємо, що «комунікативні акти, що не піддаються інформативному декодуванню, можуть впливати на почуття, свідомість та поведінку й зумовлювати комунікацію у відповідь. Це наочно демонструє, наприклад, музика... Тому можна

говорити про стимулюючу комунікацію та її субсемантичні ефекти» [3, 62]. Естраполоючи наведене вище розуміння на тематику представленої статті, пропонуємо трактувати *комунікативну семантику* як сукупність значень і сенсів, які продукує той чи інший мистецький осередок у його множинних творчих діяльнісних актах. При цьому розглянемо тенденційність напрямів діяльності колективів щодо інкультураційної та/або акультураційної спрямованості, трактуючи інкультурацію як процес заглиблення в рідну культуру, що розпочався від доби «національного романтизму» в період становлення державної незалежності України, акультурацію – як процес у загальному контексті міжкультурних, кроскультурних та глобалізаційних рухів.

Вокальна формація «Пікардійська терція», заснована 1992 року спочатку як квартет, протягом тридцятирічної діяльності під керівництвом Володимира Якимця пропагує високі загальнолюдські етичні та національні цінності, подаючи власний пісенний продукт, що звучить дванадцятьма мовами, у сучасному естрадно-джазовому осмисленні мистецтва без кордонів. Характерними стилістичними рисами творчого доробку у виконанні колективу є поєднання питомої пісенності та квазіінструментальності. Остання проявляється у вокальній імітації ударних (і реальному використанні маракасів), духових інструментів, у домінуванні синкопованості, використанні складної акордової вертикалі, свіжих тональних зіставлень, сміливих, соковитих гармонічних зсувів тощо.

Аналіз комунікативної семантики колективу ґрунтується на тому, що суттєву частину репертуару становлять авторські обробки та аранжування класичних обробок народних пісень (М. Леонтовича, К. Стеценка, М. Колесси та ін.), які здійснили Володимир Якимець, а також Андрій Капрал та Славко Нудик: «Йшли корови із діброви», «Сумна я була», «А у полі річка», «Горіла сосна, палала», «Туман яром, туман долиною», «Ой Марічко», «Гаю, гаю, зелен розмаю» та ін.; естрадно-джазове представлення різдвяного репертуару: «Щедрик», «Зродилися терки», «Добрий вечір тобі, пане господарю», «Землю юдейську нічка вкриває», «Ой ходять пави та й по городі» та низка творів інших жанрів. Наприклад, однією з останніх є стрілецька пісня «Розпрощався стрілець», котра стала офіційним саундтреком до фільму «Інший Франко» режисерів І. Виневського та В. Малахова.

Загалом у виконанні «Пікардійської

терції» національні сенси звучать акапельним вокальним повнозвуччям, часто організованим ритмічно в джазовому стилі, в оригінальному поєднанні етнічної пісенності із колоритними естрадно-джазовими гармоніями.

Певну частину репертуару становлять популярні пісні інших народів і перлини класичної музики в перекладі для секстету (як, наприклад, «Коли розлучаються двоє» М. Лисенка на вірші Г. Гайне, Ave Marija Д. Каччіні й ін.). Візитівками колективу стали пісні «Старенький трамвай», «Пустельник» та «Берег ріки», найбільш знаковим з десятка записаних дисків – «Сад ангельських пісень».

Звернемося також до доробку октету «Орфей», співorganizаторами якого стали Семен Пігура та Любомир Кончаківський. Діяльність колективу бере відлік від 2000 року, невдовзі після заснування октет узяв участь у зустрічі Папи Римського Івана Павла II у Львові. Гурт виступає як акапельно, так і з інструментальними партнерами – Національним симфонічним оркестром під орудою Володимира Сіренка та ін. Вагому частину репертуару становлять окремі духовні твори та літургія східного обряду, що склали оригінальне осердя творчості колективу. Твори цього жанру неодноразово звучали в концертних програмах і на міжнародних фестивалях духовної музики в містах Ковентр, Венгожево, Лурд, Берн, Честер, Гіжицько, Львів та ін., у релігійних заходах під патронатом і за участі Папи Римського Бенедикта XVI, кардинала Любомира Гузара в Римі та ін.

Інші семантично-комунікативні напрями в діяльності колективу – це народна музика в оригінальному аранжуванні учасників октету, окрему сторінку творчості «Орфею» становили стрілецькі та повстанські пісні, твори, що увійшли до дисків «Українська Духовна та Різдвяна музика», «Популярні українські пісні» та ін. Світова класика представлена дисками The Lion Sleeps Tonight, Songs from the heart та ін. Візитівками гурту стали стародавній кант в обробці Д. Котка «Через поле широкее», постанська пісня «Лента за лентою» та ін.

Завдяки співпраці з композитором і піаністом Олександром Саратським колектив зазвучав і в джазовій манері: мистець здійснив спеціально для «Орфею» обробку 22 пісень, зокрема акапельних і з фортепіано, пісень народних та різних народів світу. У низці джазових композицій знаковим стало, зокрема, виконання африканського спіричуелсу Let my people go.

Обидва колективи активно працюють у європейському й позаєвропейському (американському, канадському, китайському та ін.) соціокультурному просторі, привносячи

нові враження та ініціативи до львівського естрадно-джазового континууму.

Наукова новизна статті полягає в тому, що на підставі теоретичного осмислення поняття комунікативної семантики та естраполяції розуміння вказаного явища на аналіз діяльності творчих колективів «Пікардійська терція» та «Орфей» його запропоновано трактувати як сукупність значень і сенсів, які продукує той чи інший мистецький осередок у його множинних творчих діяльнісних актах.

Висновки. У результаті приходимо до висновку, що специфіка комунікативної семантики творчих колективів, чия діяльність проаналізована в статті, демонструє стилістичну мультикультурність, при цьому її природа є різною у двох вказаних секстету та октету. Семантику вокальної формації «Пікардійська терція» з погляду естрадно-джазової комунікації визначаємо як синкретизм національного (народного, духовного, естрадного) та міжнародного джазового посилів, коли національний за суттю репертуар представлено в джазовому оформленні. У результаті можемо стверджувати про домінування первня популярної музики у творенні комунікативної семантики колективу.

У творчості октету «Орфей» спостерігаємо диференційованість вказаних вище посилів, комунікативна семантика колективу твориться в процесі симультанного поєднання різноманітних стилів і підходів. Домінантним первнем вважаємо духовну та народну музику.

Загалом можемо констатувати, що в діяльності обох октетів гармонійно поєднуються тенденції акультурації та інкультурації, і це є гарантією подальшого гармонійного розвитку множинних культурних процесів, пов'язаних із вказаними колективами, у континуумі Львова та європейському просторі, а також визначає перспективи майбутніх досліджень естрадно-джазової сфери міста.

Література

1. Берегова О. Культура та комунікація: дискурси культуротворення в Україні в XXI столітті. Київ : Інститут культурології АМУ, 2009. 175 с.
2. Бобул І. Жанрові форми та стильові конотації вокально-естрадного виконавства в музичній культурі України кінця XX – початку XXI століття : автореф. дис. ... канд. мистецтвозн.: 26.00.01. Київ, 2018. 23 с.
3. Бурлакова І., Волш О., Сенчило Н. Культура і комунікація: перманентність та симбіоз в історичній ретроспективі. *Соціальні комунікації інформаційного суспільства: теоретичні та прикладні аспекти* : колективна монографія. Київ : Талком, 2020. С. 28–65. URL: <https://er.nau.edu.ua/bitstream/NAU/42479/1/2.pdf> (дата звернення: 22.09.2022).
4. Гавалюк Р. Пісні міжвоєнного Львова: як

формували українську естрадну музику. / ред. Є. Пласконь. 032.ua URL: <https://www.032.ua/news/2580749/pisni-mizvoennogo-lvova-ak-formuvali-ukrainsku-estradnu-muziku-video> (дата звернення: 28.09.2022).

5. Дрожижина Н. Вокальне виконавство в системі музичного мистецтва естради : автореф. дис. ... канд. мистецтвознав.: 17.00.03. Харків, 2008. 16 с.

6. Конончук В. Пісенна творчість Анатолія Кос-Анатольського в контексті становлення розважальної музики Галичини : автореф. дис. ... канд. мистецтвознавства: 17.00.03. Львів, 2006. 15 с.

7. Мозговий М. Становлення і тенденції розвитку української естрадної пісні : автореф. дис. ... канд. мистецтвознав.: 17.00.01. Київ, 2007. 20 с.

8. Орфей: октет : офіційний сайт. URL: <http://orpheus.com.ua/ua/> (дата звернення: 22.09.2022).

9. Орфей. *Українська музична енциклопедія*. Т. 4 / гол. редкол. Г. Скрипник. Київ : ІМФЕ НАНУ, 2016. С. 506–507.

10. Осташ І. Бонді, або повернення Богдана Весоловського. Київ : Дуліби, 2013. 328 с.

11. Пікардійська терція: вокальна формація : офіційний сайт. URL: <https://www.tercia.com.ua/> (дата звернення: 22.09.2022).

12. Пікардійська терція. *Українська музична енциклопедія*. Т. 5 / гол. редкол. Г. Скрипник. Київ : ІМФЕ НАНУ, 2018. С. 217.

13. Романко В. Джаз у музичній культурі України: соціокультурна та музикознавча інтерпретації : автореф. дис... канд. мистецтвознав.: 17.00.03. Київ, 2001. 20 с.

14. Рябуха Т. Витоки та інтонаційні складові української пісенної естради : автореф. дис. ... канд. мистецтвознав.: 17.00.03. Харків, 2017. 20 с.

15. Симоненко В. *Українська енциклопедія джазу*. Київ : Центрмузінформ, 2004. 232 с.

16. Смородська М. Стиль соул в естрадно-джазовому вокальному мистецтві другої половини ХХ століття : дис. ... канд. мистецтвознав.: 17.00.03. Харків, Суми, 2020. 237 с.

17. Тормахова В. Українська естрадна музика і фольклор: взаємопроникнення і синтез : автореф. дис. ... канд. мистецтвознав.: 17.00.03. Київ, 2007. 17 с.

18. Швед М. Процеси акультурації та інкультурації у міжнародних фестивалях сучасної музики в Україні (спроба соціокультурного аналізу). *Вісник Львівського національного університету імені Івана Франка. Мистецтвознавство*. Львів, 2004. Вип. 4. С. 150–158.

References

1. Berehova, O. (2009). Culture and communication: discourses of cultural creation in Ukraine in the 21st century. Kyiv [in Ukrainian].

2. Bobul, I. (2018). Genre forms and stylistic connotations of vocal pop performance in the musical culture of Ukraine at the end of the 20th - beginning of the 21st century: autoref. dissertation. ... candidate of art studies: 26.00.01. Kyiv [in Ukrainian].

3. Burlakova, I., Volsh, O., Senchylo, N. (2020).

Culture and communication: permanence and symbiosis in historical retrospect. Sotsialni komunikatsii informatsiinoho suspilstva: teoretychni ta prykladni aspekty: kolektyvna monohrafiia. Kyiv. Retrieved from: https://er.nau.edu.ua/bitstream/NAU/_42479/1/2.pdf [in Ukrainian].

4. Havalyuk, R. Songs of interwar Lviv: how Ukrainian pop music was formed (2022). 032.ua Retrieved from: https://www.032.ua/_news/2580749/pisni-mizvoennogo-lvova-ak-formuvali-ukrainsku-estradnu-muziku-video [in Ukrainian].

5. Drozzhina, N. (2008). Vocal performance in the system of pop music art: autoref. dissertation. ... candidate of art studies: 17.00.03. Kharkiv [in Ukrainian].

6. Kononchuk, V. Song work of Anatoly Kos-Anatolskyi in the context of the formation of entertainment music of Galicia: autoref. dissertation. ... candidate of art studies: 17.00.03. Lviv [in Ukrainian].

7. Mozgovyi, M. (2007). Formation and development trends of Ukrainian pop song: autoref. dissertation. ... candidate of art studies: 17.00.01. Kyiv [in Ukrainian].

8. Orpheus: octet: official site. (2022). Retrieved from: <http://orpheus.com.ua/ua/> [in Ukrainian].

9. Orpheus. (2016). Ukrainian musical encyclopedia, 4. Kyiv [in Ukrainian].

10. Ostash, I. (2013). Bondi or the return of Bohdan Vesolovskiy. Kyiv [in Ukrainian].

11. Piccardian third: vocal formation: official site. (2022). Retrieved from: <https://www.tercia.com.ua/> [in Ukrainian].

12. Piccardian Tertiary (2018). Ukrainian musical encyclopedia, 5. Kyiv [in Ukrainian].

13. Romanko, V. (2001). Jazz in the musical culture of Ukraine: sociocultural and musicological interpretations: autoref. dissertation. ... candidate of art studies: 17.00.03. Kyiv [in Ukrainian].

14. Ryabukha, T. (2017). Origins and intonation components of the Ukrainian pop song: autoref. dissertation. ... candidate of art studies: 17.00.03. Kharkiv [in Ukrainian].

15. Simonenko, V. (2004). Ukrainian encyclopedia of jazz. Kyiv [in Ukrainian].

16. Smorodska, M. (2020). Soul style in pop-jazz vocal art of the second half of the 20th century: dissertation. ... candidate of art studies: 17.00.03. Kharkiv, Sumy [in Ukrainian].

17. Tormakhova, V. (2007). Ukrainian pop music and folklore: interpenetration and synthesis: autoref. dissertation. ... candidate of art studies: 17.00.03. Kyiv [in Ukrainian].

18. Shved, M. (2004). Processes of acculturation and inculturation in international contemporary music festivals in Ukraine (an attempt at sociocultural analysis). *Visnyk Lvivskoho natsionalnoho universytetu imeni Ivana Franka. Mystetstvoznavstvo*, 4. Lviv [in Ukrainian].

*Стаття надійшла до редакції 03.10.2022
Отримано після доопрацювання 07.11.2022
Прийнято до друку 14.11.2022*